

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

10 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Dumitru Mardari,  
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 09 noiembrie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, de reprezentantul părții vătămate SRL "Mediasucces", Gleb Cujbă, și de avocatul Teodor Bordei în numele inculpatului

*Hadîrcă Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar din or. XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,*  
*instanța de fond: 09.03.2017 - 09.11.2018,*  
*instanța de apel: 09.01.2019 - 26.02.2019,*  
*instanța de recurs: 04.06.2019 - 10.09.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 09 noiembrie 2018, Hadîrcă A. a fost condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea în acest termen, a timpului reținerii de la 06.04.2015 până la 09.04.2015.

Până la intrarea în vigoare a sentinței, în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

De la Hadîrcă A. s-a încasat în beneficiul SRL "Mediasucces", prejudiciu material de 1.081.800 lei, moral în mărime de 360.00 lei, și cheltuieli de judecată, iar în total 1.117.800 lei. În rest, pretențiile din acțiunea civilă au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

2. Instanța de fond a constatat că la 20.02.2013, inculpatul Hadîrcă A., fiind asociat la SRL "Mediasucces", **urmărind scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, a elaborat un plan criminal** și, în vederea realizării intenției sale, fără acordul asociatului Bejenari Va. și administratorului Manole S., a încheiat din numele SRL "Mediasucces" cu SRL „Tihon-Construct” contractul de antrepriză nr. 03/2013, prin care SRL „Tihon-Construct” și-a asumat obligațiunea de a executa lucrările de reparație capitală a casei nr. 8 din str. Odesei, mun. Chișinău, casă care aparținea cu drept de proprietate lui Hadîrcă A.

Urmare a executării de către SRL „Tihon-Construct” a contractului de antrepriză nr. 03/2013 din 20.02.2013, de către Hadîrcă A. au fost transferate în mai multe tranșe, mijloace bănești de pe conturile companiei SRL „Mediasucces”, cu sediul pe str. Petricani, 19/5, mun. Chișinău, Hadîrcă A. **dobândind astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere, de la partea vătămată, SRL „Mediasucces” bani în sumă de 1.081.800 lei, cauzându-i astfel daune în proporții considerabile și deosebit de mari, banii dobândiți folosindu-i în scopuri personale.**

Astfel, Hadîrcă A. este învinuit de procuror că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile și deosebit de mari.

Instanța a statuat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în anul 2010, împreună cu Paniș, în cote părți de a câte 50% fiecare, au înființat compania „Mediasucces”. Din anul 2013 a fost luată decizia de a cumpăra și construi oficii adăugătoare pentru companie. Obiectul din str. Odessa 8, era unul vechi, și necesita reconstrucția în oficii predestinate companiei "Mediasucces", iar mansarda să fie pentru locuință, fiind o practică standard, că fondatorii dau în chirie anumite obiecte companiilor sale. Bejenari cunoștea despre faptul că obiectul din str. Odessa 8 era predestinat pentru construcția oficiilor, acesta fiind cumpărat împreună cu Bejenari, care și-a exprimat consimțământul în mod verbal și era prezent la momentul când au fost făcute documentele înainte de procurare. Contractul a fost făcut la fel împreună cu el, iar banii erau ai companiei pe care o dețineau împreună. Ideea ca să întoarcă suma de 1.800.000 lei, ce includea banii pentru procurarea și construcția imobilului, a apărut în urma neînțelegerilor dintre el și Bejenari. Astfel, i-a restituit lui Bejenari 750.000 lei. A avut procură pentru procurarea imobilului. În anul 2013 a semnat, în calitate de proprietar, cu Manole S., care era administratorul companiei "Mediasucces" un contract de chirie, despre care cunoștea și Bejenari. Arenda era pe un termen nedeterminat, însă, cu toate că era arendaș, nu primea careva bani, deoarece firma s-a obligat să repare imobilul.

Totodată, **vinovăția lui în săvârșirea faptelor ilegale a fost dovedită** prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și ale martorilor.

La fel, *vinovăția inculpatului în acțiunile faptice este dovedită* și de materialele cauzei penale și anume:

- raportul privind expertiza judiciară și contabilă a tranzacției rezultate din contractul de antrepriză cu nr. 33 din 09.03.2015, întocmit de SRL „Ecofin-Consult-Evaluare”, potrivit căruia în baza contractului nr. 03/2013 din 20.02.2013 au avut loc transferuri bănești de pe contul curent al SRL „Mediasucces” pe contul SRL „Tihon-Construct” în sumă totală de 1081800 lei, care sunt confirmate prin ordinele de plată autentificate prin ștampila BC „Comerțbank” S.A. și extrasele bancare respective;

- contractul de antrepriză nr. 03 din 20.02.2013 și actul de verificare semnat de către Tihon V. directorul a SRL „Tihon-Construct” și Hadîrcă A. ca beneficiar a SRL „Mediasucces”;

- procesele-verbale de recepției a lucrărilor executate în perioada iunie 2013-noiembrie 2013;

- contractul de locațiune nr. 2 din 10.03.2013 prin care Hadîrcă A. a transmis în locațiune imobilul din str. Odessa nr. 8, mun. Chișinău, SRL „Mediasucces” în persoana directorului Manole S.

Instanța a reținut că *nu a fost dovedit faptul dobândirii ilicite* de către inculpat a bunurilor altei persoane, dat fiind că începând cu 21.08.2008 până la 31.03.2014 avea calitatea de asociat al companiei SRL ”Mediasucces” deținând în proprietate 49% din capitalul social, fapt confirmat atât prin extrasele Camerei înregistrării de Stat anexate la materialele cauzei, corespunzător fiind în momentul comiterii acțiunilor infracționale unul din fondatorii firmei SRL „Mediasucces”. Ori, *inculpatul a putut dobândi ilicit doar bunurile* aflate în proprietate comună și nicidecum bunurile altei persoane.

Inculpatul a încheiat contractul de antrepriză cu SRL „Tihon-Construct”, nu din numele său, ci din numele SRL „Mediasucces”, aplicând pe acesta semnătura sa și ștampila companiei, fapt din care s-a atestat că inculpatul nu avea scopul tănuirii actului nominalizat, copia căruia se regăsea și la administratorul companiei SRL „Mediasucces”, fapt confirmat în ședința de judecată atât de către inculpat, cât și de către reprezentantul părții vătămate Manole S. Totodată de către inculpat în baza contractului de antrepriză s-au efectuat mai multe transferuri de pe contul oficial al companiei, verificarea căroră se putea face în orice moment de către administratorul victimei, cel de al doilea asociat sau contabilul șef.

La fel, în cadrul examinării cauzei, nu s-a constatat o oarecare încredere, de care s-ar fi bucurat inculpatul din partea administratorului părții vătămate Manole S. sau celuilalt asociat Bejenari V., dat fiind că deciziile importante conform statutului SRL „Mediasucces” se luau de către Adunarea Generală a Asociaților, iar gestionarea companiei se afla în atribuțiile administratorului. Totodată, pct. 3 din decizia privind înregistrarea modificărilor, introdus la insistența lui Bejenari V. odată devenind acționar, prevede că asociații întreprinderii sunt egali în

drepturi și obligații și nu pot semna valabil unul independent de celălalt cu respectarea eventualilor dispoziții exprese în acest sens hotărâte de adunarea generală de la caz la caz, fapt confirmat atât de martorul Bejenari V. în ședința de judecată, cât și prin decizia din 07.12.2012. Corespunzător, ***decade ipoteza procurorului precum că inculpatul a prejudiciat SRL „Mediasucces” prin elementele de înșelăciune și abuz de încredere, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.***

Or, raportând circumstanțele constatate la caz, se atestă că Hadîrcă A. avea împuternicirea de a coordona activitatea economică a SRL „Madiascucces”, având în vedere că avea calitatea de director comercial la compania „Gelibert”, iar prin cumul și la SRL „Mediasucces”, fapt confirmat prin declarațiile reprezentantului părții vătămate că, Hadîrcă A. a fost din 2011 transferat de la Sîngerei la Chișinău și angajat prin cumul ca director comercial la „Mediasucces”, pentru a coordona buna activitate a companiei, iar fiind persoana de încredere a d-lui Bejenari, în calitate de director comercial avea toate drepturile de a semna contracte cu agenții economici care cumpărau produsele, precum și de a participa la negocieri, însă părerea sa este că Hadîrcă A. nu avea dreptul de a semna contracte, deoarece dreptul de semnătură la bancă, conform fișelor de specimen, îl avea contabilul șef, care însă nu avea acces la specimen, de aceea doar Hadîrcă A. prin programul Client Banc îl avea pe calculator semna și efectua tranzacții la bancă.

Prin urmare, constatându-se lipsa laturii obiective a componenței de infracțiune și stabilindu-se că acțiunile inculpatului au fost incorect încadrate de către procuror în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, se impune reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

În același context, se reține reținut că, calificarea acțiunilor inculpatului Hadîrcă A., drept samavolnicie - adică exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, dacă s-au cauzat daune în proporții deosebit de mari ***intereselor publice*** sau ***drepturilor și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice*** sau juridice, este mai favorabilă pentru inculpat, deoarece învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal ce se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani, comparativ cu învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, ce se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, adică îi ameliorează situația.

Astfel, prin fapta comisă, Hadîrcă A. a atentat la obiectul juridic special care îl constituie relațiile sociale cu privire la exercitarea drepturilor subiective în strictă conformitate cu legea fiind asigurată respectarea ***intereselor publice***, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice. Or,

ordinea de administrare, stabilită de stat, asigură nu doar activitatea normală a autorităților publice, ci și un regim anumit de exercitare de către persoane a drepturilor și intereselor lor ocrotite de lege, astfel încât să nu fie încălcate drepturile și interesele altor persoane.

Corespunzător, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Hadîrcă A., fără acordul asociatului Bejenari V. și administratorului Manole S. considerând că are un asemenea drept rezultat din procura eliberată de către Paniș S. la 01.03.2012 a încheiat din numele SRL „Mediasucces” cu SRL „Tihon-Construct” contractul de antrepriză nr. 03/2013 din 20.02.2013, prin care SRL „Tihon-Construct” și-a asumat obligațiunea de a executa lucrările de reparație capitală a casei nr. 8 din str. Odesei, mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate lui Hadîrcă A., iar ca urmare a executării lucrărilor, de către Hadîrcă A., **au fost transferate în mai multe tranșe, mijloace bănești** de pe conturile companiei SRL „Mediasucces”.

Totodată, urmează a fi respinsă drept neîntemeiată și nefondată solicitarea procurorului de al recunoaște pe Hadîrcă A. vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, deoarece vine în contradicție atât cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, care au demonstrat cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, cât și cu învinuirea formulată în ordonanței de punere sub învinuire din 09.04.2015 și rechizitoriului.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal se realizează prin cauzarea de daune în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Astfel, odată ce în învinuirea adusă de către procuror se indică expres că **baniile dobândiți ilicit de către Hadîrcă A., au fost folosiți de către acesta în scopuri personale**, instanța a constatat că în acțiunile inculpatului **lipsesc semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal**. Or, acesta calificare putea fi incriminată inculpatului doar în cazul, când cauzarea acestor daune materiale în proporții deosebit de mari, nu ar fi constituit o însușire.

**3.** Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Verdeș L. a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere în organizații comerciale pe un termen de 5 ani, și cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

Apelanta a invocat că, instanța urma să se pronunțe conform stipulării art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, în limitele învinuirii aduse inculpatului în cadrul urmăririi penale și anume art. 190 alin. (5) Cod penal.

Ori, la momentul pronunțării exista un singur capăt de învinuire incriminat inculpatului prin ordonanța de punere sub învinuire din 09 aprilie 2015 și anume

cel prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal, dat fiind faptul că altă ordonanță de punere sub învinuire nu a fost adusă la cunoștința inculpatului și a apărătorului acestuia.

În aceeași ordine de idei, prin Legea nr.179 din 26.07.18, publicată în Monitorul Oficial nr. 309-320/17.08.18 art. 498, în vigoare din 17.08.18, au fost operate modificări la conținutul părții descriptive a normei prevăzute de art. 190 Cod penal, urmând a fi adusă la cunoștința inculpatului noua învinuire.

**3.1.** La 28 ianuarie 2019, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Verdeș L., a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul a ocupa funcții de răspundere în organizații comerciale pe 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Recurentul a indicat că instanța de fond greșit și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate, ce a condiționat soluția eronată a cu privire la recalificarea faptei incriminate inculpatului pe art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Astfel, se constată că fapta comisă de către el a fost consumată, inclusiv și din considerentele că suma de bani sustrasă a fost folosită în interes personal și el s-a folosit atât de suma sustrasă cât și de bunul imobil aflat în proprietatea sa.

În acest sens, este de apreciat și acel contract de vânzare din 29.01.2015 a casei din str. Odesa 8, prin care Hadîrcă A. a vândut acest imobil lui Deleu V. la suma de 916.698 lei”. Ori, prin această probă se confirmă că el a beneficiat de bunurile sustrate și le-a folosit în interes propriu.

**3.2.** A declarat apel și avocatul Babcsinchi N., solicitând casarea sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 352 alin. (3) Cod penal la pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

Apelanta a invocat că, instanța de judecată a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, nefiind corespunzătoare personalității celui vinovat, întrucât nu corespunde circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradul pericolului social ce îl reprezintă acesta.

Inculpatul nu a depus eforturi pentru a înlătura rezultatul infracțiunii și nu a reparat paguba cauzată.

**3.3.** Avocatul Bordei T. la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și încheierii din 16.03.2018, prin care a fost respins demersul apărării de interogare a martorilor Ciucova O. (fosta contabilă la „Mediasucces”), Bolohan M., Colari N. și Scoropad D., și de anexare a înscrisurilor, interogarea în ședința instanței de apel a martorilor menționați, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin ca inculpatul să fie de achitat.

Apelantul a invocat că, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, orice depășire a limitelor învinuirii formulate constituie încălcare a prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, respectiv și a dreptului la un proces echitabil.

Modificarea învinuirii nu poate fi efectuată de către instanța de judecată, aceasta fiind prerogativa acuzatorului.

În sentința contestată, însă, nu a fost stabilit dacă Hadîrcă A. a exercitat un drept real sau presupus, în mod arbitrar sau prin încălcarea ordinii stabilite.

Ori, o dată ce a fost constatată lipsa în acțiunile lui Hadîrcă A. a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin (5) Cod penal, iar procurorul a renunțat la învinuirea pe art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța urma să emită potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod penal o sentință de achitare.

După cum s-a constatat, între Hadîrcă A. și SRL "Mediasucces" a fost încheiat un contract de locațiune a imobilului din str. Odesa 8, mun. Chișinău, în scopul utilizării lui în calitate de oficiu. Acest contract a fost prelungit prin Anexa nr. 1 din 28.02.2014, prin care termenul locațiunii a fost prelungit până la 10.03.2015, anexa fiind semnată de Manole S. și nu de Hadîrcă A.) în numele SRL "Mediasucces".

SRL "Mediasucces" a înregistrat la fisc imobilul din str. Odesei 8, mun. Chișinău în calitate de sediu.

Tot administratorul Manole S. a semnat acte de recepție a lucrărilor de la SRL "Tihon Construct".

Că în imobilul din str. Odesa 8 se construia un oficiu l-a confirmat martorul Tihon, Cojuhari, Homeac și putea fi confirmat de către martorul Ciuicova.

SRL "Mediasucces" a apelat la serviciile SRL "Tihon Construct" pentru efectuarea reparației clădirii din str. Odesa 8, mun. Chișinău (Contractul de Antrepriză nr. 03/2013 din 20.03.2013, f.d. 44-47 vol. I). Aici țin să atrag atenția asupra faptului că în ședința de judecată atât Manole S., cât și Bejenar V. au declarat că Manole S. a semnat procesele-verbale de recepție a lucrărilor efectuate de către SRL "Tihon Construct".

Împuternicirile lui Hadîrcă A. de a semna contracte, inclusiv de chirie și de antrepriză este confirmată prin procura din 01.02.2012 (f.d. 112, vol. II) care nu a fost vreodată retrasă sau anulată.

Fiind interogat, inculpatul Hadîrcă A. a declarat că atât semnarea contractului de locațiune din 10.03.2013, prelungirea acestui, cât și semnarea contractului de antrepriză cu SRL "Tihon Construct" au fost coordonate cu Asociatul SRL "Mediasucces", Bejenar V., acest fapt fiind confirmat în mod direct de către martorii Homeac și putea fi confirmat de către martorul Ciuicova, (f.d. 81-82, vol. I), de posibilitatea interogării căreia am fost lipsiți. În mod

indirect acest fapt a fost confirmat de către martorii Cojuhari, Bejenar și reprezentantul părții vătămate Manole S.

Instanța de judecată prin încheierea protocolară din 16.03.2018 a respins neîntemeiat probele pe care apărarea a cerut să fie administrate:

- declarațiile martorului Ciuicova O. (fosta contabilă la SRL "Mediasucces"), care poate confirma circumstanțele în care a apărut pretinsa datorie al lui Hadîrcă A. față de SRL "Mediasucces" și Bejenari V., ea a spus că se va prezenta în instanță, numai să fie anunțată din timp;

- declarațiile martorilor Bolohan M., Colari N. și Scoropad D., că Hadîrcă A. a pus pe contul SRL "Mediasucces" 300.000 lei și nu i-a luat niciodată înapoi.

La fel, instanța de judecată nu a acceptat să fie anexate la dosar un șir de documente, care îl dezvinovățesc pe Hadîrcă A., prezentate pe 16.03.2018.

Apărarea a considerat că prin respingerea demersului de administrare a probelor suplimentare, instanța de fond a încălcat în cel mai brutal mod dreptul la apărare a inculpatului și această încălcare poate fi și trebuie remediată la etapa de examinare a cauzei în apel.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, apelurile au fost respinse ca fiind nefondate.

Instanța de apel a reținut că, **instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovățiile inculpatului care a fost dovedită cu certitudine** și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Astfel, prin fapta comisă, Hadîrcă A. a atentat la obiectul juridic special care îl constituie relațiile sociale cu privire la exercitarea drepturilor subiective în strictă conformitate cu legea, fiind asigurată respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice. Or, ordinea de administrare, stabilită de stat, asigură nu doar activitatea normală a autorităților publice, ci și un regim anumit de exercitare de către persoane a drepturilor și intereselor lor ocrotite de lege, astfel încât să nu fie încălcate drepturile și interesele altor persoane.

Or, acțiunea prejudiciabilă trebuie să îndeplinească cumulativ două condiții: a) să se exprime în acțiune de exercitare a unui drept legitim sau presupus; b) acest drept legitim sau presupus să fie exercitat în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite.

Corespunzător de către prima instanță s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Hadîrcă A. fără acordul asociatului Bejenari V. și administratorului Manole S. considerând că are un asemenea drept rezultat din procura eliberată de către Paniș S. la 01.03.2012, a încheiat din numele SRL "Mediasucces" cu SRL "Tihon-Construct" contractual de antrepriză nr. 03/2013 din 20.02.2013.

La caz, s-a constatat că inculpatul era ferm convins că procura din 01.03.2012, eliberată de fostul asociat al companiei Paniș V., ce i-a oferit mulți

ani la rând atât dreptul să încheie și semneze din numele companiei SRL "Mediasucces" contracte, cât și posibilitatea efectuării transferului mijloacelor bănești de pe conturile companiei, încă este valabilă și produce efecte juridice în momentul încheierii contractului de antrepriză nominalizat.

Deci, **la caz nu a fost demonstrat** prin probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești atât în ședința primi instanțe cât și în cadrul ședinței instanței de apel, **că inculpatul Hadîrcă A. a indus în eroare partea vătămată, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul sau anulabil**, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Vinovăția inculpatului Hadîrcă A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, în afara oricărui dubiu rezonabil.

**5.** Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic C., a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejucării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de fond greșit și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate, ceea ce a condiționat soluția eronată a instanțelor cu privire la recalificarea faptei incriminate lui Hadîrcă A. de la art. 190 alin. (5) la art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Astfel, fapta comisă de către el a fost consumată, inclusiv și din considerentele că suma de bani sustrasă a fost folosită în interes personal și el s-a folosit atât de suma sustrasă cât și de bunul imobil aflat în proprietatea sa.

Este de apreciat și acel contract de vânzare din 29.01.2015 a casei din str. Odesa 8 prin care Hadîrcă A. vinde acest imobil lui Deleu V. la suma de 916.698 lei, or prin această probă în totalitate se confirmă faptul că a beneficiat de bunurile sustrase și le-a folosit în interes propriu, or în caz contrar ar fi lăsate fără o apreciere declarațiile lui Manole S. care a indicat că inculpatul, după depistarea sustragerii, și-a asumat obligația a vinde imobilul și a restitui prejudiciul cauzat.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

**5.1.** A declarat recurs ordinar și avocatul Bordei T., solicitând casarea sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, acțiunile lui Hadîrcă A. au fost recalificate de către instanța de fond de la art. 190 alin. (5) pe art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Însă, componența de infracțiune prevăzută la art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal nu a fost incriminată lui Hadîrcă A., astfel, că apărarea în instanța de fond nici nu a luat în calcul asemenea învinuire și nu a pregătit o poziție de apărare.

În conformitate cu prevederile art. 66 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, învinuitul, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

Prin condamnarea lui Hadîrcă A. pe art. 352 alin (3) lit. d) Cod penal fără punerea lui sub învinuire pe acest articol s-a încălcat dreptul lui la apărare.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel au reieșit din premisa greșită că Hadîrcă A. a acționat în temeiul unei procuri nevalabile. Totodată, instanța concretizează că cunoașterea sau nu de către asociatului Bejenar și administratorului Manole a faptului încheierii contractului de antrepriză nr. 03/2012 de către inculpat, nu îl exonerează de răspundere pentru încheierea acestui contract fără a dispune de împuternicirile necesare.

Din citatul de mai sus se deduce că instanțele au considerat că procura emisă de SRL "Mediasucces" din 01.02.2012, ar fi încetat să fie valabilă, drept că nu este clar, din ce moment, însă, nici o normă legală nu stipulează că procura încetează odată cu schimbarea administratorului sau schimbarea asociaților. Mai mult ca atât, nici contractele nu încetează odată cu schimbarea administratorului sau asociatului. Astfel că concluzia precum că Hadîrcă A. ar fi acționat în baza unei procuri nevalabile, expirate sau anulate nu corespunde realității.

Or, procura este din 01.02.2012, pentru o perioadă de 3 ani, iar contractul nr. 03/2013 de executare lucrări de reparație capitală a fost încheiat cu SRL "Tihon Construct" pe 20.02.2013, când procura încă era valabilă.

Nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar Hadîrcă A. a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea pentru care a fost pus sub învinuire.

În sentința și decizia contestate, însă, nu a fost stabilit dacă Hadîrcă A. a exercitat un drept real sau presupus, care ar fi ordinea de exercitare a acestui drept, dacă a fost exercitat în mod arbitrar sau prin încălcarea ordinii stabilite.

După cum s-a constatat, între Hadîrcă A. și SRL "Mediasucces" a fost încheiat un contract de locațiune a imobilului din str. Odesa 8 în scopul utilizării lui în calitate de oficiu - pct. 1.1. din contract. Contractul a fost prelungit prin Anexa nr. 1 din 28.02.2014, termenul locațiunii fiind continuat până la 10.03.2015, anexa fiind semnată de Manole S. în numele SRL "Mediasucces".

SRL "Mediasucces" a înregistrat la fisc imobilul din str. Odesa 8, mun. Chișinău în calitate de sediu.

Tot administratorul Manole S. a semnat acte de recepție a lucrărilor de la SRL "Tihon Construct".

Faptul că în imobilul de pe str. Odesa 8 se construia un oficiu l-a confirmat martorul Tihon, Cojuhari, Homeac, Ciucova.

SRL "Mediasucces" a apelat la serviciile SRL "Tihon Construct" pentru efectuarea reparației clădirii din str. Odesa 8 - contractul de Antrepriză nr. 03/2013 din 20.03.2013, iar în ședința de judecată atât Manole S., cât și Bejenar V., au declarat că Manole a semnat procese verbale de recepția a lucrărilor efectuate de către SRL "Tihon Construct".

Împuternicirile lui Hadîrcă A. de a semna contracte, inclusiv de chirie și de antrepriză este confirmată prin Procura din 01.02.2012, care nu a fost anulată.

Fiind interogat, inculpatul a declarat că atât semnarea contractului de locațiune din 10.03.2013, prelungirea acestui, cât și semnarea contractului de antrepriză cu SRL "Tihon Construct" au fost coordonate cu asociatul SRL "Mediasucces", Bejenar V., acest fapt fiind confirmat în mod direct de către martorii Homeac și Ciuicova, în mod indirect acest fapt a fost confirmat de către martorii Cojuhari, Bejenar și reprezentantul părții vătămate Manole.

Astfel, dacă să admitem prin absurd că Hadîrcă A. a exercitat în mod arbitrar un drept presupus, atunci cum rămâne cu faptul că administratorul Manole a semnat din numele părții vătămate SRL "Mediasucces" contractul de locațiune a clădirii de pe str. Odesa 8, înseamnă că Hadîrcă A. nu exercitate un drept presupus, înseamnă că Hadîrcă A. a acționat conform planurilor conducerii, iar versiunea înaintată de Hadîrcă A., precum că întreprinderea SRL "Mediasucces" intenționa să treacă cu sediul pe str. Odesa 8, se confirmă inclusiv și prin acțiunile administratorului Manole.

Faptul că SRL "Mediasucces" intenționa să treacă cu sediul pe str. Odesa 8 se confirmă nu numai prin declarațiile inculpatului Hadîrcă A., a martorului Homeac și acțiunile administratorului Manole, dar și prin acțiunile martorului Ciuicova, date în instanța de apel.

Despre ce samavolnicie poate merge vorba, dacă toate acțiunile lui Hadîrcă A. au fost efectuate cu acordul conducerii SRL "Mediasucces" și asociatului Bejenar V., conducerea SRL "Mediasucces" știa despre tot și chiar a executat unele din acțiuni puse în sarcina lui Hadîrcă A., administratorul Manole a semnat contractul de chirie nr. 2 din 10.03.2013 a clădirii de pe str. Odesa 8 în scop de amplasare a oficiului, Manole a semnat acordul de prelungire a contractului de chirie pe un an - Anexa nr. 1 din 28.02.2014, a semnat chiar și câteva acte de recepție a lucrărilor de la SRL "Tihon Construct", clădirea de pe str. Odesa 8, a fost înregistrată la fisc în calitate de subdiviziune, asociatul Bejenar, era la curent cu achitățile, fapt invocat de Hadîrcă A. și confirmat de martorii Homeac și Ciuicova), Hadîrcă A. a fost împuternicit prin procură emisă de SRL "Mediasucces" din 01.02.2012 de a semna contracte.

Astfel, instanța de fond urma să emită o sentință de achitare, însă a emis una de condamnare, care este ilegală, iar instanța de apel a menținut o sentință ilegală.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

**5.2.** La 27 iunie 2019, avocatul Bordei T. a declarat recurs suplimentar, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, recalificarea acțiunilor lui Hadîrcă A. pe alt articol din alt capitol este ilegală și contravine art. 325, 29 alin. (1), 320 alin. (1), (2), 385 alin. (1), pct. 1), 6) Cod de procedură penală.

**5.3.** La 13 mai 2019, recurs ordinar a declarat și reprezentantul părții vătămate SRL "Mediasucces", Gleb Cujbă, solicitând casarea deciziei instanței de apel în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la pedeapsa prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

Recurentul a invocat că, instanța de fond și cea de apel în mod greșit și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură au apreciat probele administrate, ce a condiționat soluția eronată de calificare a faptei incriminate lui Hadîrcă A. de la art. 190 alin. (5) la art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Prin aplicarea pedepsei prea blânde inculpatului, instanța de judecată nu a respectat prevederile Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” pct. 3), 4), 5).

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

**6.** Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

**În primul rând**, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect și cu referire la recursul *suplimentar* declarat de avocatul Teodor Bordei pe 27.06.2019 (*pct. 5.2. din decizie*), și recursul reprezentantului părții vătămate SRL ”Mediasucces”, din 13.05.2019 (*pct. 5.3. din decizie*), se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 26.02.2019, în prezența avocatului inculpatului, Teodor Bordei și avocatului părții vătămate, Nelly Babcsinschi, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 21.03.2019, ulterior pronunțarea deciziei integrale fiind amânată pentru 04.04.2019, fapt realizat la această dată și consemnat în procesul-verbal, în prezența avocatului Teodor Bordei și avocatului părții vătămate, Nelly Babcsinschi. Potrivit recipisei din aceeași dată, avocaților Teodor Bordei și Nelly Babcsinschi le-a fost înmănată copia de pe decizia motivată (*vol. 4 f.d. 94*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 04.04.2019, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 07.05.2019.

Totodată, potrivit ștampilei, recursul *suplimentar* vizat a fost depus și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 27.06.2019, iar recursul reprezentantului părții vătămate SRL "Mediasucces", Gleb Cujbă - pe 15.05.2019, adică acestea sunt declarate peste termenul prevăzut de lege (*pct. 5.2., 5.3. din decizie, vol. 4 f.d. 130, 137*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, dacă este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul *suplimentar* al avocatului Teodor Bordei din 27.06.2019 și recursul reprezentantului părții vătămate SRL "Mediasucces", din 13.05.2019, sunt declarate peste termen, ele urmează a fi respinse ca inadmisibile lege (*pct. 5.2., 5.3. din decizie*).

**În al doilea rând**, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Astfel, potrivit art. 325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Conform art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 394 alin.

(1) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Potrivit art. 320 alin. (5) Cod de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, procurorul este obligat să renunțe parțial sau integral la învinuire.

Conform jurisprudenței naționale și internaționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*). În cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare. În astfel de cazuri, instanțele vor ține cont de faptul că *învinuirea se consideră mai gravă* în cazul când se introduc fapte și episoade adăugătoare, care majorează volumul învinuirii. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.5 - Privind sentința judecătorească, pct. 23*). Instanța este obligată să pună în discuția părților noua învinuire și să ofere inculpatului posibilitatea de a se apăra în sensul dat, pentru a-i respecta dreptul la un proces echitabil (*Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) în pofida faptului că procurorul, în scris, a renunțat la învinuirea inițială, solicitând condamnarea inculpatului în baza **art. 196 alin. (4) Cod penal** la amendă în mărime de 2000 unități convenționale (*v. 3, f.d. 150*), instanța a descris fapta imputată inculpatului prin rechizitoriu, adică pe art. 190 alin. (5) Cod penal, ca fiind dovedită, indicând că: *„urmărind scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, a elaborat un plan criminal..., dobândind astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere..., bani în sumă de 1.081.800 lei, cauzându-i astfel daune în proporții considerabile și deosebit de mari, banii dobândiți folosindu-i în scopuri personale”*, și că: *„vinovăția lui în săvârșirea faptelor ilegale a fost dovedită prin..., la fel, vinovăția inculpatului în acțiunile faptice este dovedită și de...”*, apoi, însă, a constatat sumar, neclar și divergent că: *„nu a fost dovedit faptul dobândirii*

*ilicite..., ori, inculpatul a putut dobândi ilicit doar bunurile aflate în proprietate comună și nicidecum bunurile altei persoane..., decede ipoteza procurorului precum că inculpatul a prejudiciat SRL „Mediasucces” prin elementele de înșelăciune și abuz de încredere, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal..., banii dobândiți ilicit de către Hadîrcă A., au fost folosiți de către acesta în scopuri personale, deci în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal”.*

Totodată, în dispozitiv, contrazicându-se, a condamnat inculpatul în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, și fără a constatat în descriptiv fapta infracțională pe art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, raportată la elementele calificative concrete prevăzute în această normă penală.

Mai mult, a concluzionat sumar doar că de către inculpat: „*au fost transferate în mai multe tranșe, mijloace bănești*”, iar în acțiunile lui este prezentă cauzarea de daune în proporții deosebit de mari *intereselor publice* – element declarat neconstituțional, cât și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale *persoanelor fizice* – circumstanțe neincriminate inculpatului de către acuzator;

**b)** nu a judecat cauza în raport cu noua învinuire formulată în scris de către procuror în ședința de judecată, adică pe art. 196 alin. (4) Cod penal, însă, schimbând din oficiu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, în deliberare, nu a pus în discuția părților această noua învinuire și nu i-a oferit inculpatului posibilitatea de a se apăra în sensul dat, nefiindu-i respectat, astfel, dreptul la un proces echitabil (*Hotărârea CțEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*);

**c)** a încălcat prevederile art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece a calificat din oficiu acțiunile inculpatului în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 8 ani, agravându-i învinuirea, astfel, în raport cu cea formulată de acuzator pe art. 196 alin. (4) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de până la 3 ani

În același timp, încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal nu a verificat dacă sunt respectate în asemenea caz criteriile relevate în jurisprudența națională că, învinuirea se consideră mai gravă în cazul când se introduc fapte și episoade adăugătoare, care majorează volumul învinuirii. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.5 - Privind sentința judecătorească, pct. 23*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigourile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

**În al treilea rând**, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*). Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 5.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

**a)** nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

**b)** nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **5.I.**, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3..3., 5.I. din decizie*);

**c)** și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la v. 1 f.d. 85, v.2 f.d. 3-4, 53-54, 103-104, 106-108, 144, 145, 159, 179-182, 195, 235C-235D, declarațiile martorului Ciucova O.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate

în apelul declarat de apărare, și că recursurile ordinare ale procurorului și cel inițial al avocatului Teodor Bordei sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare ale procurorului și cel inițial al avocatului Teodor Bordei, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

## **DECIDE :**

Respinge ca inadmisibile recursul ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SRL "Mediasucces", Gleb Cujbă, și recursul suplimentar declarat de avocatul Teodor Bordei, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în privința inculpatului Hadîrcă Andrei XXXXX.

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, și de avocatul Teodor Bordei, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în privința inculpatului Hadîrcă Andrei XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 27 septembrie 2019.

Președinte  
Judecători

Iurie Diaconu  
Liliana Catan  
Ion Guzun  
Dumitru Mardari  
Iurie Bejenaru